

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

FAPTE CARE GRĂIESC SINGURE

Lupta uriașă și plină de eroism pe care o duce viteaza noastră Armată pentru reîntregirea neamului cu toți fiii săi, ori unde i-ar fi așezat destinul, în această parte a Europei, ne ține legată întreaga atențiune și cea mai mare preocupare a noastră.

E și firesc, pentru că de forța sa combativă și de puterea ei de rezistență depinde în primul rând viitorul nostru, al tuturor.

Frontul de luptă al neamului nu se află însă, exclusiv, numai acolo unde, în aceste momente, își jertfesc viața eroii noștri.

Lupta trebuie dusă de întreg neamul și ori unde se lucrează pentru potențarea energiilor naționale sau pentru înălțarea spirituală a Românilor, acolo se întemeiază o nouă cetate, în fața căreia furia vrăjmașului se frânge neputincioasă.

Căci precum sunt nenumărate sisteme de luptă la graniță, tot așa și mai numeroase sunt mijloacele de fortificare internă și mai ales pe terenul pregătirii morale a sufletului românesc, pentru a izbândi pe deplin în realizarea marelui nostru ideal național.

Biserica este fără îndoială o astfel de fortăreață, pe care după cuvântul dumnezeiescului său întemeietor, nici porțile iadului n'o pot clătina.

Pentru neamul românesc Biserica este izvor dătător de apă mântuirii sufletești, dar tot atunci și cel mai neîntrecut agent al deșteptării tuturor calităților superioare ale sufletului neamului ca și al stăpânirii defectelor, de orice natură ar fi ele.

Pertrucă Biserica, propovăduind cultul virtuților și fuga de greșeli și vicii, măunte sau mari, întâmplătoare sau permanente, învață totdeauna și însușirea și stăruirea într'un fel de viață, în care, disciplina morală, respectul față de ordine și supunerea conștiinței la un ideal de dreptate, sunt condițiuni primordiale.

Întărirea Bisericii, ca cea mai puternică părghie de educație colectivă și națională, este deci pe cât de necesară, pe atât și de însemnată.

Biserica ortodoxă s'a bucurat în plin, în trecutul îndepărtat și apropiat deopotrivă, de concursul fiilor săi, înțelegători față de misiunea, cu totul deosebită față de oricare altă instituție omenească.

Insuflețirea pentru câștigarea mijloacelor materiale necesare construcțiilor bisericesti, înzestrarea locașurilor de închinare, daniile pentru asigurarea măreței sale opere de asistență și atâtea alte contribuțiuni benevole și într'adevăr mărininoase, sunt tot atâtea dovezi ale sufletului creștin, vecinic la datorie în ceasurile grele ale neamului.

Mulți sunt îndemnați să creadă că prezentul face o abatere dela aceasta tradiție a neamului.

Sunt însă multe mărturii care confirmă că în lili acestui neam n'a încetat să trăiască acest frumos suflet creștinesc.

O astfel de mărturie ne dă directorul înfloritoarei Uzine a Industriei Sârmei din Câmpia Turzii, dl. Inginer Ioan Floașiu.

Parhchia noastră este o înfirișare mai recentă, în această comună și astfel nu are încă un lăcaș de închinare corespunzător acestui centru industrial puternic. D-sa a luat deci inițiativa să realizeze un plan măreț, înălțând prestigiul nu numai al Bisericii strămoșești, ci și al neamului întreg. Și suntem siguri că intențiunile sale pilduitoare vor izbuti deplin, învingând orice greutate.

Da, iată un gând și iată o faptă care grăiește dela sine.

Pr. N. VASIU

P. S. Sa episcopul nostru NICOLAE printre credincioșii săi din Săcuime

Din gazeta Clujului, „Tribuna Ardealului”, desprindem îmbucurătoarea veste că P. S. Sa episcopul nostru Nicolae al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului a pornit din nou să ducă mângâietoarea evanghelie printre credincioșii săi.

De asădată și-a cercetat credincioșii din Săcuime, căci aceștia au cea mai mare nevoie de îmbărbătare în urma condițiilor nouă de viață.

P. S. Sa a pornit din Cluj, însoțit de P. C. Consilier eparhial Laurențiu Curea și de arhidiaconul Vasile Bogdan, Sâmbătă în 6 Septembrie a. c. făcând drumul acesta lung cu o mașină de piață.

Ținta principală a fost sfințirea bisericii din Covasna restaurată din sânge și prin marea credință a credincioșilor așezați la granița răsăriteană a Ardealului de Nord.

Aci a sosit în aceeași zi seara. La intrarea în curtea bisericii credincioșii au primit pe P. S. Sa cu cântece religioase, cu flori și curăcimi de bucurie. În fruntea lor erau în odăjdii strălucitoare preotul A. Bașoiu din Covasna, preotul Toma Mărtean din Beșcu și preotul Ioan Roman în mână cu Crucea și Evanghelia, pe cari sărutându-le P. S. Sa a pornit pe cărarea presărată cu flori, urmat de mulțimea credincioșilor, intrând în biserică ce aștepta să fie sfințită, după-ce a fost renovată radical în urma gravelor deteriorări ce a suferit cu ocaziunea cutremurului de pământ din anul trecut. S'a servit Vecernia cu priveghere, după care P. S. Sa a mulțumit credincioșilor pentru frumoasa primire și s'a retras la casa parohială.

A doua zi, Duminecă dimineață,

(Continuare în pag. III.)

Expediția misionară a Ierarhilor ortodocși ardeleni în Basarabia și Transnistria

Săptămâna trecută s'a sfârșit misiunea religioasă întreprinsă de Biserica ardeleană, în ținuturile de curând eliberate.

În 26 Sept. a sosit la Sibiu I. P. S. S. Mitropolitul NICOLAE al Ardealului din această misiune de patru săptămâni, pe care a într-prins-o împreună cu P. Sf. Lor episcopii Andrei al Aradului, Vasile al Timișorului, Nicolae al Orăzii, Veniamin al Caransebeșului și șaiszeci de preoți și diaconi, la frații din Basarabia și Transnistria.

La gară, cu toată ora târzie, a fost așteptat de I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobeț, vicarul mitropoliei și de un mare număr de demnitari bisericesti și civile.

Cuvântul de bun venit l-a rostit I. P. C. Arhim. Vicar T. Scorobeț, care a tâlmăcit în cuvinte potrivite semnificația expediției misionare condusă de I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE.

A răspuns I. P. Sf. Sa, exprimându și satisfacția pentru rezultatele excelente cu cari s'a soldat misiunea. Cu toată urgia deslănțuită asupra lor, înaltul Ierarh a putut face constatarea că credința religioasă a fraților noștri din Basarabia și Transnistria a rămas întreagă. Dincoace de Nistru, sfintele lăcașuri de închinăciune dela sate, au fost găsite mai toate intacte. În Transnistria, dimpotrivă, bisericile au fost darămate sau prefăcute în localuri de petrecere, luburi, sau și mai rău.

(Continuare în pag. III.)

Francmasoneria demascată

Guvernul d-lui Mareșal Antonescu a înțeles, de la început, o acțiune de însănătoșire a vieții românești. Acțiunea aceasta de curățire a Statului Român, s'a extins și asupra francmasoneriei, societate ocultă, care prin lucrarea sa negativă, a contribuit permanent la slăbirea solidarității naționale a păturii intelectuale românești.

Pentru a demasca activitatea și scopurile acestei asociații universale în țara noastră, din Ordinul Conducătorului Statului, s'a făcut confiscarea materialului arhivelor masonice, și oprirea oricărei activități secrete a masoneriei din România. Cu elaborarea și studierea materialului documentar descoperit, a fost încredințat d-l Toma Petrescu, membru în comisiunea pentru cercetarea materialului și activității societăților secrete francmasonice.

Am socotit de folos deci să ne ocupăm în „Renasterea” cu lucrarea d-lui T. Petrescu: „Conspirația lojilor — Francmasonerie și creștinism”, — făcând un rezumat al studiului său, primit cu multă căldură de obștea românească.

În cele ce urmează vom reda deci ideile acestei lucrări.

După aparență, francmasoneria este o societate secretă, cu un scop filantropic, umanitar și progresist. În realitate însă după scopul și tendințele ei profund păgubitoare, distingem trei elemente caracteristice:

1. Ea este o societate iudaică;
2. Este antinațională, și
3. Este anti-creștină.

Caracterul iudaic al francmasoneriei îl arată însăși emblema ei, un triunghi răsturnat peste care se încrucișează un compas. Acest semn este steaua iudaică de pe frontispiciul oricărei sinagogi. Simbolul acesta a fost adoptat și de comunismul căci, ele lucrează în același scop, dar cu mijloace diferite. Una ca organizație secretă, iar cealaltă prin sistem social recunoscut.

Aceste două asociații, au fost uneltele cele mai puternice prin care a lucrat iudaismul pentru triumful său în lume și între popoarele creștine. Cât pentru originea iudaică a masoneriei, iată mărturisirea rabinului Isaac Wise: „Francmasoneria este o instituție, a cărei istorie, grade, funcțiuni, cuvinte de ordine și declarațiuni, sunt dela început până la sfârșit iudaice” (cit. pag. 19). Doctrina masonică își scoate principiile sale din Talmud, Cabală și Magie, un amestec de idei luate din misterele păgâne, iudaice și din științele oculte.

Francmasoneria fiind un instrument de luptă și acțiune subversivă de dominație mondială în lume, ea ținteste în primul rând la răsturnarea

statelor naționale. Organizația aceasta are trei scopuri ostile Statului:

1. „De a constitui un Stat în Stat, cu mijloace și funcțiuni necunoscute Statului”.

2. „De a constitui un supratat, ca universalitate care face ca francmasoneria să fie superioară Statului și să-l conducă.”

3. „De a constitui un Stat contra Statului, alăta vreme cât vor exista armate permanente, care sunt instrumente de apărare”.

Pentru reușita acestei acțiuni distructive, masoneria impune aderenților săi un jurământ de credință, cu următorul cuprins: „Jur de a nu avea altă patrie decât patria universală. Jur de a combate totdeauna și pretutindeni hotarele națiunilor, hotarele moșilor, ale caselor și a atelierelor, precum granițele familiilor”. Ne întrebăm ce patriot și slujitor sincer al țării române mai poate fi acel cetățean, care rostește un asemenea jurământ de trădare?

Dar mai pre sus de toate, masoneria este o societate anticreștină. Dușmanul ei de moarte este creștinismul, adus în lume de Fiul lui Dumnezeu. Permanenta preocupare a masoneriei în lungul vremilor, a fost defăimarea, batjocura și răspândirea acțiunii subversive contra Bisericii și a slujitorilor ei. Slăbirea Bisericii înseamnă împlinirea planurilor sale „descreștinarea lumii fiind scopul suprem al francmasoneriei”.

„În masonerie totul este dirijat în contra Bisericii creștine și contra șefului ei invizibil Iisus Hristos” (cit. la pag. 43).

„Evangeliiile trebuie arse, declară rabinul Tarphon, pentru că păgânismul este mai puțin periculos pentru credința ebraică, decât creștinismul”. Concepția masonică despre Dumnezeu este pur și simplu ateistă. Numele lui Dumnezeu l-au schimbat cu „Marele Arhitect al Universului”.

După mărturisirile unanime ale corifeilor masoni, acest nume, nu are nici o valoare dogmatică religioasă, ci numai una politică și socială.

Doctrina masonică este de esență materialistă, panteistă. Ea a fost formulată de iudeo-masonul Adriano Lemni, în aceste cuvinte:

1. „Crez în eterna Materie-mamă”...

2. „Și în Om ce-i Fiul ei iubit”...

3. „Carele din materie s'a zămislit și s'a născut din Pământul ce-l susține și-l nutrește”...

4. „Crez în Cngetare, dul de viață făc...” (cit. pag. 40).

Pentru a învedera sentimentele masonilor față de religie și preoțime, dăm câteva citate din declarațiile masonilor notorii mondiali. „Noi trebuie să săpăm cu linfa în su-

pranatural” (fr. Beanguir). „Nici un echivoc: Noi vom să distrugem religia”. (fr. Anlard). „Să sperăm, că într-o zi, bisericile vor fi transformate în săli de concert, de teatru sau adunări, în magazine de grâu și grajduri de cai” (fr. Most). Exact ceea ce s'a petrecut în Rusia Sovietică. Ura masonilor față de preoțime se rezumă în cuvintele jidanului Adam Weishapt, șeful ordinului fr. al „Iluminațiilor”.

„C umațele ultimului preot, să strangulăm pe ultimul dintre regi”. Caracteristic pentru atitudinea masonilor români față de preoțimea ortodoxă română, este formula cunoscută, rostită de fr. Argetoianu în Parlament: „Mai lăsați-mă în pace, nu am bani, și mai ales pentru preoți, cari nu au alt merit decât să cultive superstiția în popor”.

Remarcăm cu osebire capitolele ultim al lucrării d-lui T. Petrescu, închinat acțiunii distructive a francmasoneriei față de Biserica Ortodoxă Română. Buruiana masoneriei a fost plantată în România la anul 1734, de un italian cu numele Cara. Sediul primei loji a fost la Galați. La anul 1857, s'a înființat la București o mare lojă cu numele „Steaua Dunării”. În trecut Statul, nu s'a sesizat de pericolul lojilor masonice. Singur Demnitorul Cuza-Vodă, a luat măsuri contra activității nefaste a masoneriei. Ea a lucrat tacit și secret în toată vremea, dar mai ales după războiul mondial, când a luat și o dezvoltare din ce în ce mai periculoasă.

Din hrubele masonice au pornit campaniile de denigrare a ierarhiei Bisericii, pentru a-i știrbi prestigiul și autoritatea morală în ochii fiilor ei.

După constatările autorului sectele religioase sunt întreprinse tot de francmasonerie. „Sectele religioase sunt torpilele iudeo-masoneriei, prin care vor să dinamiteze biserica creștină” (pag. 90).

Subliniem aici, propunerea autorului cu privire la sectele religioase: „Suprimarea radicală și irevocabilă a tuturor sectelor din România, închiderea și sigilarea localurilor, confiscarea patrimoniului lor în folosul Statului, ca o condiție esențială a vieții noastre naționale și de Stat” (pag. 96).

Biserica Ortodoxă Română, s'a sesizat de pericolul masoneriei și s'a pronunțat deschis în ședința Sf. Sinod din 11 Martie 1957, prin cuvântul autorizat al I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Sf. Sinod condamnă și cere desființarea acestei organizații oculte pentru următoarele motive:

1. Francmasoneria învață pe adeptii ei să renunțe la orice credință și adevăr relevant de Dumnezeu, învățându-i să admită numai ceea ce descopere cu rațiunea lor;

2. Francmasoneria propagă

despre lume o concepție panteist - naturalistă, reprobând ideea unui Dumnezeu personal.

3. Din raționalismul și naturalismul său, francmason deduce în mod consecvent o morală pur laică, un învățământ laic;

4. În lojile francmasonice se adună la un loc evreii și creștinii și francmasonii susțin că numai, ceice se adună în lojile ei, cunosc adevărul și se înalță deasupra celorlalți oameni.

5. Francmasoneria este un cult asemănător celui al misterelelor pre-creștine.

6. Francmasoneria este un ferment de continuă subminare a ordinii sociale.

7. Francmasoneria luptă împotriva legii naturale, voită de Dumnezeu conform căreia omeniarea e compusă din națiuni (Bis. Ort. Rom. nr. 3—4 din 1957).

Din întreg studiul d-lui T. Petrescu, partea documentară este cea plină de interes. Cuprinde douăzeci de documente autentice din arhivele secrete ale masoneriei române. Ne dă un tablou alfabetic de membrii asociațiilor francmasonice din România. El cuprinde un număr de 1350 intelectuali și foști diriguitori în înalte funcțiuni de stat.

Cartea d-lui T. Petrescu este alcătuită pe bază de texte și documente riguros controlate. Afirmațiile sale sunt susținute cu dovezile și declarațiile celor mai autentici masoni mondiali.

Pentru obștea românească, apariția acestei cărți a fost cu adevărat revelatoare. Ea a ridicat vălul misterului și în lumina cercetărilor sigure, se desvăluie tainele atâtor desăgări morale din viața noastră națională. Prin ea ni-se dă cheia pentru deslegarea problemelor morale și religioase și ni se deschide drumul către refacerea unității sufletești a neamului.

Pr. L. DAVID

Evreii din Transilvania

„Tevre” publică un articol al d-lui Guido Landra intitulat: „Evreii din Transilvania”, în care după ce arată prin statistici evoluția elementului evreesc din Transilvania, relevând faptul că presa evrească din Transilvania întrebuintă numai limba maghiară și că multe ziare ungurești erau în realitate evrești, scrie: „Acțiunea energetică desfășurată de d. General Antonescu și în special de d. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului față de problema evrească, este destinată să rezolve treptat și problema evreilor din Transilvania. Suntem siguri că d. Mihai Antonescu, cu această sensibilitate pentru problemele rasiace ce-l caracterizează, este persoana cea mai adecvată pentru a înfrunta fenomenul evreesc transilvănean care a fost atât de nefast în trecut pentru relațiile internaționale”.

P. S. Sa episcopul nostru NICOLAE printre credincioșii săi diu Secuime.

(Continuare din pag. 1.)

crângul unde locuiesc Români harnici din aceasta comună și vestită stațiune balneară, a îmbrăcat haină de sărbătoare. Din toate părțile coborau spre biserică credincioșii cucernici, îmbrăcați în frumosul și curatul lor port țărănesc. Impresionantul ceremonial al sfințirii bisericii, pontificat de însuși P. S. Sa cu tot fastul precris la astfel de solemnități a fost mareț și înălțător de suflete, îndeosebi din motivul, că răspunsurile liturgice au fost date unison de întreg poporul, cu mic cu mare, frumos, duos și cu toată evlavie, sub conducerea cantorului.

La sfârșit P. S. Sa a talmăcit pericopa Apostolului zilei din Epistola I. a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni, Cap. XV, vers. 13—24, care începe cu cuvintele: „Priveghiați, stați în credință, îmbrățați-vă, întăriți-vă...” și termină zicând: „Cela ce nu iubește pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema!” Bunul Arhieru cu puternicul său dar oratoric a frământat acest aluat divin în sufletele ascultătorilor, încât drept rezultat aceștia s'au convins despre adevăr și au declarat solemn, că nu se vor mai lăsa ademeniți de cei nechemati, care pescuind în apă tulbură, au aruncat în brațele stilismului, ce se vor întoarce și de aci înainte vor prăznuți și ei toate sărbătorile împreună cu neamul nostru întreg așa cum dispune în aceasta privință singura autoritate, competentă, adică Sfântul Sinod al bisericii noastre autocefale.

Credincioșii au mânecat să sărute Sfânta Cruce, să fie stropiți cu aghiazmă și să primească anafora din mâna. Prea Sfinției Sale, care după ce a luat masa la casa parohială înconjurat de preoți și consilieri parohiali, și-a continuat vizitațiunea în parohiile învecinate. În comuna Zabola P. S. Sa a asistat la slujba vecerniei în biserică cea veche și slabă, iar la sfârșit a predicat, dând povește folositoare credincioșilor, cari așteaptă să primească păstor sufletesc cât mai curând, ca să poată păzi legea lor creștinească moștenită din părinți și să-și poată termina biserică cea nouă ce se înalță mareț și va fi o podoabă a comunei.

De aci P. S. Sa a mers în frunțașă comună Brețcu. Aici credincioșii parohiei noastre bine consolidate deasemenea au făcut o primire foarte caldă la intrarea în curtea bisericii, de unde intrând în biserică veche, dar solidă, încăpătoare, frumos pictată și aprovizionată cu toate cele necesari, Prea Sfinția Sa a servit Vecernia Sărbătorii Nașterii Născătoarei de Dumnezeu și a rostit o predică foarte frumoasă și instructivă, îndemnând la cinstirea Maicii Domnului, ceea ce este izvorul milostivirii, mângâierea celor ce plâng, căutarea celor pierduți, puternică

și neincetată mijlocitoare către Fiul Ei și Mântuitorul nostru. Și aici r. spusurile la slujbă le-au cântat frumos poporul întreg sub conducerea Domnului director învățător Ganea.

Prea Sfinția Sa a cinat cu frunțașii parohiei în casa parohială, unde s'a odihnit peste noapte.

Ziua următoare Prea Sfinția Sa a prăznuit sărbătoarea Nașterii Născătoarei de Dumnezeu în comuna Vâlcele, aceasta frumoasă stațiune balneară, vecină cu comuna Araci de peste graniță, locul natal al Prea Sfinției Sale. La Liturgia Arhierescă a luat parte mult popor, care și aici a cântat frumos răspunsurile liturghiei sub conducerea cantorului. Prea Sfinția Sa la urmă a rostit un puternic cuvânt de învățătură, să nu ne pierdem nădejdea în ajutorul Preacuratei, prin care răsare bucuria și pierce blăstămul, ceea ce luminează gândul celor credincioși, este stâlpu bisericii cel neclintit, zidul împărăției cel nebiruit, prin care se ridică biruințele.

După predică Prea Sfinția Sa a uns pe toți credincioșii cu unt de lemn sfințit și le-a dat anafora, apoi după-ce a luat masa în cerc familiar la un enoriaș, s'a reîntors la reședința Sa, mulțumind lui Dumnezeu că a putut cerceta și pe acești credincioși dela margini, cari au rămas la vetrele lor întăriți în credință, că aici pe pământ au un Păstor, care le poartă de grijă, iar în ceruri au un Părinte, care niciodată nu părăsește pe fiii Săi.

Din relatarea aceasta a „Tribunei Ardealului” se poate vedea că misiunea ortodoxă și național-românească a P. S. Sale episcopului Nicolae, printre Români din Ardealul de Nord, câștigă o semnificație de o importanță deosebită.

Cuvântul autorizat al P. S. Sale răsună pe întreg cuprinsul Ardealului cedat și propovăduirea sa plină de avânt și încredere, în viitorul românismului, are efecte atât de minunate, încât națiunea noastră își întărește, zi de zi, poziția spirituală și politică printre neamurile care se luptă pentru noua ordine europeană.

E solia cea mai bună ce ne poate veni de peste granițe.

No. 5268/1941.

COMUNICAT

Onor. Minister al Cultelor, face cu adresa Nr. 49.515/1941 apelul de mai jos către preoți.

„Războiul Sfânt al Reîntregirii este purtat de brava noastră ostire cu toată vitejia tradițională a marilor noștri străbuni. Jertfa și curajul cu care cei mai buni fii ai Neamului își varsă sângele pentru a asigura țării un viitor mare și de cinste, cutremură de mândrie toate inimile românești.

Recunoștința noastră față de acești viteji ziditori ai deveni-

EXPEDIȚIA MISIONARA a Ierarhilor ortodocși ardeleni în BASARABIA și TRANSNISTRIA

(Continuare din pag. 1.)

Expediția misionară a Mitropoliei Ardealului a cercetat peste 600 de sate basarabene și Transnistriene, liturghisind, propovăduind, botezând și împărțind un vagon de cărți și broșuri de cuprins religios, icoane, icoane și cruciulițe. S'a lucrat pretutindenea după planul pe care l-am publicat și noi.

La Sculeia, sat transnistrian curat românesc, de vre-o mie de case, I. P. Sf. Sa a sfințit prima biserică rezidită dincolo de Nistru. Au fost botezați cu acel prilej câteva zeci de copii. S'au petrecut scene demne de entuziasmul religios al primelor veacuri creștine. Un cor din Tighina și altul Transnistrian — care, deși instruit la iuteală, a făcut o deosebită impresie — au dat răspunsurile.

Locul de întâlnire al echipelor misionare, a fost ales la Sf. Mănăstire Căpriană, zidită de Ștefan cel Mare. S'au făcut rugăciuni la mormântul providențialului mitropolit al Basarabiei, Gavril Bănulescu, el însuși ardelean de origine, din părțile bistrițene, care a anticipat prin descălecatul său în provincia de peste Prut, zorile întregirii României iar prin opera sa a intrat în istoria bisericii basarabene cam ca Șaguna în cea a Ardealului antebelic.

Lipsa dela întâlnire a P. Sf. Episcop Veniamin al Caransebeșului, a pricinuit îngrijorare în rândurile misiunii. S'a aflat însă curând că, în vremea aceea, noul Episcop al Caransebeșului — neputând rezista stăruitoarelor rugăminți ale credincioșilor noștri din nordul Transnistriei — cutreera cu cuvântul Domnului pe buze orașul Balta și împrejurimile. Fapta pilduitoare a P. Sf. Episcop Veniamin nu mai are nevoie de nici un comentariu.

I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE și-a încheiat mișcătoarea spovedanie exprimându-și toată satisfacția pentru zelul și atitudinea demnă și însuflețită pe care le-au vădit preoții misionari în toată bunăvremea.

I. P. S. Sa a adus pentru Catedrala mitropolitană o splendidă icoană, făcătoare de minuni, a Maicii Domnului, „bucuria celor întristați”. Sfântul chip al Apărătoarei Doamne, a fost adus în procesiune dela gară până la sf. catedrală.

Din faptul dimineții și până'n seară, nenumărați închinători din toate straturile sociale își frâng genunchii înaintea icoanei făcătoare de minuni, cerșind Preasfintei Fecioare ajutoare în nevoi.

Întreg poporul românesc întâmpină cu cea mai mare satisfacție rodnică activitate misionară a Bisericii ardeleni și multumește lui Dumnezeu pentru aceste marețe zile prevestitoare de bine.

rilor noastre istorice, trebuie să fie neaprecuețită.

Iarna se apropie.

Iar soldații noștri, pentru a-și încălzi trupurile, au neapărată nevoie de mănuși de lână, de flanele, de fulare, de ciorapi, de căciuli.

Drept aceea, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca preoții noștri, ajutați de vrednicile lor preoții, să organizeze — cu toată urgența — echipe de muncă pentru confecționarea acestor obiecte de îmbrăcăminte, necesare soldaților de pe front.

Îndată după confecționare, aceste obiecte vor fi totalizate

pe Protopopiate, iar tablourile respective vor fi înaintate departamentului nostru, prin Chiriarchie.

Ministerul este convins, că preoțimea noastră se va dovedi și cu acest prilej, vrednică de marea ei tradiție de sprijinitoare a destinelor noastre naționale.

Facem și noi apel la preoții și preotescele noastre ca punând la inimă chemarea Onor. Minister să satisfacă acestei îndatoriri naționale, în măsură cât mai posibilă.

Alba-Lulia, 19 Septembrie 1941.

Președinte: Secretar:
AL. BABA Pr. T. CIURUȘ

INFORMAȚIUNI

Stare excepțională în Protectorat

Vice protectorul Reichului a făcut o vizită oficială președintelui statului d. dr. Emil Hacha, întovărășit fiind de înlocuitorul său secretarul de stat.

Cu acest prilej vice protectorul Reichului a adus la cunoștința președintelui statului evenimentele și motivele cari fac necesare proclamarea stării excepționale civile care a fost ordonată pentru mai multe districte.

El a explicat că în ultimele zile elemente responsabile aflate în solda inamicilor Europei au săvârșit un anumit număr de acțiuni izolate, aducând atingere Reichului și au încercat pe calea propagandei să facă populația Protectoratului să adopte o atitudine opusă intereselor Reichului.

Protectoratul adjunct al Reichului a adus la cunoștința președintelui statului că președintele guvernului Protectoratului, ing. Elias, a fost arestat pentru înaltă trădare și că va fi judecat de tribunalul poporului.

Protectorul adjunct a declarat că recunoaște loialitatea președintelui statului dela constituirea Protectoratului.

Mai mulți generali au fost executați pentru complot.

Anglia va considera Finlanda ca inamic declarat

Corespondentul agenției DNB transmite următoarele: postul de radio britanic a difuzat în textul ei complet o notă recent transmisă guvernului finlandez de către guvernul britanic.

În această notă se spune că Finlanda va fi tratată de către Anglia în tot timpul duratei războiului și chiar după încheierea păcii ca „inamic declarat” dacă nu încetează ostilitățile împotriva Rusiei și nu evacuează toate teritoriile situate dincolo de frontierele din 1939.

Odesa o fortăreață unică în lume

Într-un articol privitor la situația frontului de Răsărit și în special în sectorul Kiev, ca și în sectoarele Leningrad și Odessa, buletinul „Dienst aus Deutschland” scrie următoarele asupra luptelor dela Odessa:

„Odessa a fost transformată de bolșevici într-o fortăreață unică în felul ei, fără a ține seamă cătuși de puțin de populația civilă. Trupele aliate de infanterie și artilerie română și pionerii de asalt germani, cuceresc prin luptă fiecare pas ce-l fac, cutărind încet dar sigur terenul cucerit. Bolșevicii împinși dela spate de către comisarii lor luptă fără cruțare și apără cu disperare. Atunci când pionerii de asalt se reped asupra unui fort, luptele sunt crâncene. Între grupurile prevăzute cu aruncătoarele de foc, este o luptă în care nu se cruță nimic. Metodele mișelești de luptă ale bolșevicilor fac să nu se poată lua nici un prizonier. Pe pozițiunile luate cu asalt, bolșevicii cad morți în câte trei rânduri unul peste altul”.

Sporirea salariilor și pensiilor

Consiliul de Miniștri ținut la 23 Sept. a. c. a hotărât sporirea pensiilor, deodată cu salariile tuturor funcționarilor. Sporirea va merge, pentru pensii mici, până la îndoițitul ei, scăzând proporțional, în raport invers cu quantumul pensiei.

Acelaș principiu se va aplica și la majorarea salariilor.

Organizarea Transnistriei

Transnistria locuită de Români a fost înădrată un guvernământ românesc, împărțit în 7 județe: Tiraspol, Dubosari, Balta, Ananiev, Jugostru, Berezovca și Slobozia.

Pentru organizarea administrativă a județelor s'au făcut numirile necesare de subprefecți, care au și depus jurământul.

Școlile primare s'au deschis la 1 Octombrie a. c. fiind limba de propunere cea aleasă de obștea locuitorilor.

Planul corpului didactic se face de primării.

Sindicatul Viticol ALBA în Alba-Iulia

No. 45—1941.

Către

Podgoreni Județului Alba!

Vă comunicăm în următoarele adresa „Uniunii Generale a Sindicatelor Viticole și Pomicole din România” rugându-Vă stăruitor, ca în interesul vital al Dvs. să dați urmare chemării Uniunii, altcum după acești 2 ani cu recoltă slabă, al treilea an ar fi un adevărat dezastru pentru regiunea noastră.

Materialul colectat cât mai în grabă, se va preda la sediul Sindicatului nostru (la Camera de Agricultură Alba-Iulia) dându-Vă dovadă despre cantitatea depusă.

Pentru înlesnirea procedurii vă rugăm a face colectarea și depunerea materialului pe notariate, așa după cum am purces și la distribuirea sulfatului de cupru, care deși a întâmpinat în unele cazuri greutăți, totuși am ajuns la rezultat îndestulător.

Pentru mai bună reușită apelăm și de data aceasta la preșosul concurs al organelor administrative, care și în anul acesta ne-a dat în măsură largă sprijinul lor, pentru care Sindicatul nostru îi exprimă și pe calea aceasta mulțumirile sale recunoscătoare.

Alba-Iulia, la 1 Octombrie 1941.

Președintele Sindicatului Viticol

Dr. IOAN POP

Secretar
N. BĂCĂINȚAN

Uniunea Generală a Sindicatelor Viticole și Pomicole din România.

Pas. Victoria Sc. A. Et. III.
Telefon: 566-70.

No. 1349.

DOMNULE PREȘEDINTE,

Abia terminate stropiturile viilor și trebuie să ne gândim ce vom face de sulfat de cupru în anul viitor? În doi ani consecuți, mana a atacat violent podgoriile. Sporii s'au înmulțit în mod considerabil și deci trebuie să ne așteptăm la o invazie puternică și în anul viitor 1942.

Din vreme trebuie să ne asigurăm sulfatul de cupru necesar, fără de care nu există recolta viticolă sau pomicolă.

La un import nu ne putem gândi, căci materia primă, cuprul, având mare căutare în războii statele cari ne furnizau sulfatul nu au disponibilitățile necesare nouă.

Trebuie deci să ne ajutăm singuri.

Uniunea organizând dela onor. Guvern aut. ație de a aduna 50

vagoane cupru vechiu și luând înțelegere cu o fabrică mare din țară pentru prelucrarea lui, face apel pe această cale la podgoreni ca singuri să-și procure arama necesară.

Pentru orice kg. de aramă curată se pot avea 3 kg. de sulfat de cupru, bineînțeles p'atînd spezele de fabricație. Aceste speze vor fi cât mai reduse posibil, fabricația urmând a se face sub controlul nostru, al Uniunii.

Timul fiind destul de avansat, iar colectarea cerând deasemenea mult timp, în plus transporturile fiind greoaie, cel mai nimerit lucru e să începă de îndată propaganda printre podgoreni ca să se gândească la aprovizionarea viitoare.

Colectarea trebuie făcută cu multă atenție: *calitativ și cantitativ.*

Nu se poate admite furnizarea de metale străine lipite sau nituite cu aramă, căci fabrica va verifica calitatea materialului predat, separând metalele străine deci scăzând cantitatea sindicatului respectiv.

Probabilitățile unui import de sulfat fiind, cum am spus, ca și în acest an nule, iar acelea de import de aramă foarte reduse, vă rugăm a sfătui cu insistență pe podgoreni să se gândească bine: *recolta viitoare atârână numai de grija lor pentru aramă. Sărăcia lor nu ar fi decât vina lor.*

Orice material vechiu de aramă, vase sparte, tigăi, tingiri, bucăți de aramă, sârmă uzată, cazane v. chi, etc., sunt bine venite, pentru a ne scăpa recolta.

Vă rugăm a proceda rapid, răspândind cât mai mult chemarea noastră și insistând pe lângă podgoreni pentru o colectare intensă.

București, 22 Septembrie 1941.

Cu toată stima,

Președinte,
ING. G. NAZARIE

Director,
Indescifrabil

Verificarea situației funcționarilor rămași sub ocupație.

Pe lângă fiecare prefectură de județ din Basarabia și Bucovina de Nord s'a instituit câte-o comisiune în a cărei competență cade verificarea situației tuturor funcționarilor rămași sub ocupație. Comisiunea își va extinde controlul și asupra atitudinii învățătorilor și preoților față de națiunea română.

În același scop funcționează și o comisiune centrală de guvernământ pentru revizuirea conduitei profesorilor secunari, protopopilor și a consilierilor eparhiali.

Tip. „ALBA” — Cenzurat